

Chết dưới tay Trung Quốc (Kỳ 11)

ĐỐI ĐẦU VỚI CON RỒNG TRUNG QUỐC – LỜI KÊU GỌI HÀNH ĐỘNG TOÀN CẦU

Peter Navarro & Greg Autry

Dịch giả: Nhóm dịch thuật cựu học sinh AIT

Phần III. CHÚNG TA SẼ CHÔN NGƯỜI THEO PHONG CÁCH TRUNG HOA

Chương 9 - Chết dưới tay gián điệp Trung Quốc: Cách "máy hút bụi" Bắc Kinh cuồn sợi thừng để treo cổ chú Sam

Một tên gián điệp giá trị bằng cả đạo quân hàng vạn người.

– Tôn Tử, Binh Pháp

Mục tiêu chính của những hành động gián điệp mà Trung Quốc nhắm vào chính phủ Mỹ và nền công nghiệp Mỹ là thu lượm toàn bộ thông tin kỹ thuật và kinh tế, với mục đích kép là làm cho nền công nghiệp quân sự Trung Quốc hiện đại hơn và nền kinh tế cạnh tranh hơn.

– Sở tay Mối đe dọa gián điệp

Hàng ngày, một mạng lưới hàng ngàn gián điệp chuyên nghiệp và không chuyên của Trung Quốc thu thập các tin tức tình báo ở các văn phòng, nhà máy, trường học từ khắp nước Mỹ đến châu Âu, từ Brazil, Ấn Độ đến Nhật Bản, Hàn Quốc. Mỗi phút, hàng trăm tin tặc Trung Quốc dùng cả ngàn máy tính bị lây nhiễm để tấn công vào tường lửa của các hệ thống thông tin về công nghiệp, tài chính, học thuật, chính trị, quân sự trên khắp thế giới, tìm kiếm các dữ liệu quý giá và âm thầm ghi lại các điểm để bị tấn công mà có thể khai thác được nhằm tàn phá trong tương lai.

Tại sao những người Mỹ chúng ta lại chịu đựng cái điều mà ủy ban Mỹ - Trung gọi Trung Quốc là, “quốc gia hung hăng nhất thực hiện những hoạt động gián điệp chống lại Mỹ”? Đó là câu hỏi thú vị mà ta cần tự hỏi khi ta hàng ngày đến Nhà Trắng hay đồi Capitol làm việc hay đi mua sắm hàng tuần các sản phẩm Trung Quốc rẻ mạt ở cửa hiệu Walmart gần nhà.

Trong phần đầu, ta sẽ xem xét một cách cẩn thận thế giới đen tối và mờ ảo của công tác gián điệp Trung Quốc trên đất Mỹ cũng như ở những nơi khác trên thế giới. Ở

chương tiếp theo, ta sẽ chuyển sang đánh giá về công tác gián điệp mạng của Trung Quốc, được cho là ngày càng nguy hiểm và khiêu khích hơn, đây là một cuộc chiến "phi đối xứng" mà Trung Quốc có thể truy nhập đến từng máy tính, từng nhà, từng doanh nghiệp, từng chính phủ trên hành tinh này.

Cuối hai chương này, hy vọng mọi người dân Mỹ - từ phố Main Street và phố Wall Street đến trụ sở của CIA, FBI, Lầu Năm Góc nhận thức được sự nguy thơ khi tham gia kinh doanh và buôn bán vô điều kiện với một quốc gia đang dùng cả bộ máy gián điệp, bằng cả phương pháp cũ và mới, một cách có hệ thống để tước đoạt đi các công nghệ và do thám phương cách phòng thủ của chúng ta trước khi có thể ra tay giết chết chúng ta.

Trong khi chúng ta săn đuổi Bin Laden, con Rồng Trung Quốc đang tự do tung hoành

Bắc Kinh không thiên về phương pháp cổ điển mà các cơ quan tình báo khác áp dụng, vốn đề cao việc kiểm soát chặt một số mật vụ cao cấp ẩn sâu. Thay vào đó, họ sử dụng một mạng lưới chân rất rộng lớn các du học sinh, doanh nhân, các phái đoàn Trung Quốc trên đất Mỹ, và cả những người Mỹ gốc Hoa có thể tuyển dụng làm gián điệp.

- Theo The Christian Science Monitor

Để thực hiện âm mưu của mình, bộ máy gián điệp truyền thống, chính phủ Trung Quốc và rất nhiều doanh nghiệp nhà nước của họ đang ráo riết thực hiện chiến dịch gián điệp ba mũi giáp công tinh vi chống lại nhiều quốc gia trên thế giới - mà những kẻ thù chính của họ là Mỹ, châu Âu và Nhật Bản được chú tâm nhiều nhất. Chiến lược gián điệp ba mũi này bao gồm tấn công các học viện, ngành công nghiệp và cơ quan chính phủ để ăn cắp các thông tin quý giá về tài chính, công nghiệp, chính trị và công nghệ, đồng thời chuẩn bị các cuộc tấn công làm ngưng trệ và hủy diệt trong cuộc chiến tranh nóng khi có thể.

Thật ra, trong khi hệ thống tình báo của Hoa Kỳ đang tập trung cho cuộc chiến chống khủng bố, gián điệp Trung Quốc đã được tự do tung hoành trên đất Mỹ. Phương tiện chuyển động của họ là một mạng lưới gián điệp "lai tạp" tinh vi, rất khác với chiêu thức gián điệp truyền thống của Liên Xô.

Ở giai đoạn cao điểm của chiến tranh lạnh, cơ quan tình báo Liên Xô KGB hoạt động dựa vào số nhỏ các điệp viên chuyên nghiệp sống ở nước ngoài và những tên Mỹ phản bội liên tục được tuyên mộ thông qua các vụ hối lộ hoặc tống tiền. Trong khi Trung Quốc cũng có các đặc vụ bí mật và người Mỹ biến chất, họ còn dựa nhiều vào một mạng lưới không tập trung các gián điệp cấp thấp, đó là số đông cực lớn người dân sắc tộc Trung Quốc.

Lực lượng nòng cốt các điệp viên không chuyên và những kẻ cung cấp thông tin cho Trung Quốc được chiêu mộ bởi tổ chức như Bộ An ninh Nhà nước, một thứ KGB của

Trung Quốc, cũng như các tập đoàn công nghiệp trong từng ngành. Một số những gián điệp này có thể được chọn từ cộng đồng người Mỹ gốc Hoa. Như được mô tả trong cuốn *Sở tay mới đe dọa gián điệp*, họ được kết nạp vào mạng lưới bằng một trong các cách: hoặc kêu gọi chủ nghĩa dân tộc và sắc tộc Trung Quốc hoặc bằng cách đe dọa và cưỡng ép các cá nhân có người thân sống ở Trung Quốc.

Hơn nữa, các điệp viên Trung Quốc còn được cài vào trong số 750.000 người Trung Quốc được cấp visa vào Mỹ hàng năm. Họ có thể là những nhà báo của hãng tin Xinhua, là những sinh viên ở các trường đại học Mỹ, các doanh nhân đi tham quan, những lao động xuất khẩu tại các doanh nghiệp và phòng nghiên cứu quốc gia của Hoa Kỳ, hoặc đơn giản chỉ là những khách du lịch. Thật sự, từ số lượng lớn các du khách hợp pháp Trung Quốc đến Mỹ hàng năm kết hợp với cộng đồng rộng lớn người Mỹ gốc Hoa, các gián điệp được tuyển dụng dễ dàng tung bay dưới tầm radar của FBI và thực hiện điều răn của Mao Trạch Đông: “boi cùng với cá”.

Visa miễn phí đến các tiệm bánh Mỹ

Gián điệp là cuộc chiến không tiếng súng.

- Li Fengzhi

Trường hợp của Li Fengzhi đáng là một bài học cho chúng ta vì nó mô tả cách điệp viên Trung Quốc đã thâm nhập vào Mỹ dễ dàng như thế nào và mạng lưới chân rết gián điệp Trung Quốc hoạt động sâu ra sao. Li đã làm việc như là một chuyên gia phân tích cho Bộ An ninh Nhà nước Trung Quốc khi anh ta âm thầm vào Mỹ dưới danh nghĩa một du học sinh sau đại học tại trường Đại học Denver năm 2003.

Theo các cuộc phỏng vấn mà chúng tôi thực hiện được với Li, anh ta từng có một cuộc đời trong sạch, sinh năm 1968, là con trai của một gia đình trí thức ở tỉnh Liaoning. Sau khi tốt nghiệp đại học năm 1990, Li gia nhập cơ quan tình báo địa phương và vài năm sau chuyển lên Bộ An ninh Nhà nước, nơi mà anh ta làm việc cho Bắc Kinh như một mật vụ tại quê nhà. Theo Li, dưới ánh mắt một chàng trai trẻ ngây thơ, anh ta thấy đây là “một công việc tốt và là một sự nghiệp đặc biệt phụng sự cho chính phủ”.

Khi là phân tích viên cho cơ quan tình báo kiểu KGB của Trung Quốc, Li đã giành thời gian thu thập thông tin tình báo về Đông Âu và Nga trong khi theo học tiến sĩ ngành chính trị quốc tế. Vào năm 2003, anh ta được chọn tới Mỹ. Tuy nhiên, thay vì làm gián điệp chống lại Mỹ, anh ta đã được khai sáng.

Khi thấy được thế giới bên ngoài và tự do là như thế nào, Li nói, anh ta “bắt đầu thấy rằng đảng Cộng sản Trung Quốc là ác quỷ và đang làm hại cả chính người dân Trung Quốc”. Với sức mạnh của sự khai sáng này mà Li đã tìm cách đào ngũ sang Mỹ.

Theo Li, khi anh ta rời bỏ Bộ An ninh Nhà nước Trung Quốc, "họ đã có khoảng

100.000 điệp viên và những người cung cấp tin tức, không kể những kẻ quá nghiệp dư, và một số lượng lớn những cá nhân làm gián điệp trong các cơ quan chính phủ Trung Quốc". Để so sánh, FBI có 13.000 nhân viên tình báo đã tuyên thệ.

Cũng theo Li, và đây có lẽ là sự tiết lộ đáng ghê rợn nhất của anh ta, thì phần đông các gián điệp Trung Quốc chính là các phóng viên Trung Quốc, các nhiếp ảnh gia, các nhân viên tổ chức phi chính phủ, các nhà lãnh đạo và thương nhân người Mỹ gốc Hoa có uy tín, kỹ sư, và học giả. Theo lời Li, trong khi những điệp viên chuyên nghiệp này “có thể không có điều kiện để tiếp cận các thông tin quan trọng, thì họ sẽ tập trung vào việc chiêu dụ những người cung cấp thông tin để lấy được các tin tức tình báo này”.

Những gì đáng nghi ngại về câu chuyện của Li, ngoài việc anh ta dễ dàng qua mặt chính phủ Mỹ như thế nào, dù bản thân có lý lịch hoạt động tình báo, mà còn là việc anh ta có một cái nhìn chân thực về Trung Quốc ra sao, hơn bất kỳ một công dân Mỹ nào.

Một tổ ong thật sự và các hoạt động hút mật của chúng

Vậy chính xác mạng lưới gián điệp Trung Quốc làm những gì và chúng hoạt động ra sao? Trên đấu trường tình báo công nghiệp, mạng lưới này sục sạo và thu lượm các công nghệ mới, các bí mật thương mại và các phương pháp sản xuất. Trên mặt trận quân sự, mục tiêu hoạt động của các gián điệp rộng khắp từ việc giành lấy những hệ thống vũ khí mới đến thu nhặt các thông tin chi tiết về các căn cứ và hoạt động quân sự của Mỹ.

Trong cả hai lãnh vực công nghiệp lẫn quân sự, dấu hiệu đặc biệt về gián điệp Trung Quốc là những “tổ ong” hoạt động bền bỉ của chúng. Từng thập kỷ đi qua, hàng ngàn gián điệp và kẻ thu lượm tin tức, như những con “ong thợ” hút cần mẫn từng mẩu thông tin nhỏ nhất từ các cơ sở nghiên cứu của các trường đại học Mỹ, các phòng thí nghiệm quốc gia nhạy cảm, những công ty mới ở thung lũng Silicon và từ các công ty liên quan đến quốc phòng.

Chính sách lạnh lùng tiến bước, âm thầm ngấm nhấm chính là tính cách tiêu biểu trong lịch sử của Trung Quốc, và nhất quán với châm ngôn nổi tiếng của Tôn Tử “một tên gián điệp giá trị bằng cả đạo quân hàng vạn người”. Đến khi từng mẩu thông tin được hút ra đủ thì chúng được gửi về cho Trung Quốc và được tổng hợp, các thông tin này cung cấp các cho các tổ chức tình báo Trung Quốc và các doanh nghiệp nhà nước một cái nhìn rõ ràng về toàn bộ các công nghệ, quy trình sản xuất hay hệ thống.

Như Scott Henderson đề cập trong cuốn “Hắc khách” (The Dark Visitor): “thay vì đặt ra một mục tiêu tìm kiếm thông tin nhất định, họ thu thập khối lượng thông tin lớn bao quát để hiểu rõ hơn tình huống”. Cách thu lượm thông tin kiểu này khá hữu hiệu, phản ánh đúng câu nói nổi tiếng của không ai khác hơn là George Washington, cha đẻ của nước Mỹ. Về lợi ích của việc thu thập thông tin tình báo toàn dân, ông đã có nhận xét khôn ngoan:

Dù là những thông tin vụn vặt thì chúng cũng có giá trị nhất định trong việc thu thập thông tin của ta, bởi những điều tưởng như hoàn toàn tầm thường, khi được kết hợp lại

với các phần khác theo một cách nghiêm túc, có thể cho ra những đúc kết có giá trị.

Đến nay, mạng lưới gián điệp Trung Quốc đã ăn cắp các kỹ thuật và quy trình sản xuất, từ các hệ thống con của tàu khu trục mang tên lửa có điều khiển bằng hệ thống Aegis, hoạt động bên trong của bom neutron, các thiết kế lò phản ứng hạt nhân của hải quân Hoa Kỳ đến kế hoạch phóng tàu con thoi, các thông số của tên lửa Delta IV, các hệ thống dẫn đường cho tên lửa đạn đạo xuyên lục địa ICBM. Tổ ong Cộng sản Trung Quốc đã “hút chích” một cách hiệu quả từng chi tiết của các hệ thống vũ khí, từ máy bay ném bom B1-B, các máy bay không người lái, hệ thống đẩy của tàu ngầm đến động cơ phản lực, hệ thống phóng máy bay trên tàu sân bay và thậm chí quy trình rất cụ thể để vận hành tàu chiến Hoa Kỳ.

Trong cuộc chiến không tiếng súng của Trung Quốc chống lại Mỹ, các biện pháp thực thi pháp luật và phản gián của chúng ta đều cực kỳ lỏng lẻo, trong khi các chính trị gia của Mỹ không hề có hành động trả đũa gì và cộng đồng Mỹ cũng không hề được cung cấp thông tin.

Và trên hết, rất nhiều những nhà hàn lâm Hoa Kỳ và các học viện nghiên cứu đã trở thành những người cố vũ ngầm cho phép màu kinh tế Trung Quốc. Một phần của vấn đề là hiện có những nguồn lợi từ các khoản tài trợ đang chảy vào Mỹ để hỗ trợ cho những nỗ lực nghiên cứu đa dạng của Trung Quốc. Điều này làm cho nhiều trường đại học Mỹ ngại “cắn vào cánh tay Trung Quốc đang nuôi sống họ”. Thậm chí, phần nổi cộm hơn của vấn đề chính là hàng tỷ đô la học phí thu được từ hơn 125.000 du học sinh Trung Quốc tại Mỹ. Trong khi phần đông các sinh viên Trung Quốc ở Mỹ là những sinh viên giỏi nhất, làm việc chăm chỉ nhất và hy vọng sẽ cống hiến cho nước Mỹ và thế giới, một số khá lớn trong số đó cũng chịu sự ảnh hưởng của đảng Cộng sản Trung Quốc ở một mức độ nhất định, đủ để ta rà soát trước một cách cẩn trọng.

Quan điểm chung mở rộng cánh cửa giáo dục Hoa Kỳ cho bất kỳ người Trung Quốc nào là một trò chơi nguy hiểm. Vì Trung Quốc biết rõ rất nhiều cải cách công nghệ đưa Mỹ lên đỉnh cao được bắt nguồn từ các trung tâm nghiên cứu như CalTech, Harvard, Đại học Công nghệ Massachusetts và các phòng nghiên cứu quốc gia như Argonne, Lawrence Berkeley, Los Alamos, và Sandia. Thực vậy, các trường đại học và các phòng nghiên cứu quốc gia, cũng như các trung tâm nghiên cứu và phát triển của các công ty tại thung lũng Silicon và các công ty quốc phòng như Hughes and Loral đã trở thành cái gọi là “kho mật” cho các “ong thợ” gián điệp công nghệ và quân sự của Trung Quốc.

Một điệp viên phản bội giỏi xứng đáng được thưởng – và án tù chung thân

Ông Shriver đã bán rẻ đất nước và nhiều lần tìm kiếm một vị trí trong tổ chức gián điệp của ta để hẳn ta có thể cung cấp những tin mật cho Cộng hòa Nhân dân Trung Quốc. Lời của Chương lý Mỹ Neil Mac Bride.

- Reuters

Trong khi nhóm dân gốc Trung Quốc hình thành vô số những mạng lưới gián điệp, các điệp viên chuyên nghiệp Trung Quốc có những lúc đã rất thành công trong việc chiêu mộ những người không phải gốc Trung Quốc trở thành gián điệp, theo cách cũ mà Liên Xô đã làm.

Chẳng hạn, Ko-Suen Moo, một công dân Hàn Quốc làm tư vấn bán hàng cho Lockheed Martin và các công ty quân sự khác. Điệp viên được tuyển dụng này đã xâm nhập một nhà chứa máy bay ở Florida để cố gắng mua toàn bộ động cơ phản lực của hãng GE sản xuất, được thiết kế riêng cho máy bay không chiến xuất sắc F-16. May mắn thay, hải quan Mỹ đã phá vỡ vụ việc, nhưng không phải lần nào Hoa Kỳ cũng may mắn như thế.

Như trường hợp không may với ông Kwon Hwan Park, một người Hàn Quốc khác bị Trung Quốc chiêu dụ. Ông này thành công trong việc xuất khẩu hai động cơ máy bay trực thăng Blackhawk cho Trung Quốc thông qua một đại diện Malaysia. Tuy nhiên, cơ may không đến hai lần, ông Park bị bắt ở sân bay Dulles trên đường tới Trung Quốc với một vali chứa đầy các thiết bị quan sát ban đêm dành cho quân sự.

Trong khi có nhiều gián điệp Trung Quốc không chuyên như Moo và Park, các điệp viên khác, còn gọi là “điệp viên nằm vùng” đã được cài cắm trên đất Mỹ. Đó là cách mà kỹ sư Boeing Dongfan Chung cuồn các thiết kế tàu con thoi và tên lửa Delta IV chuyển về cho Bắc Kinh. Cho đến khi bị bắt, Chung đã tích lũy được 3 triệu đô la ngon lành và tại nhà hắn, người ta tìm được hơn 300.000 trang tài liệu kỹ thuật, cùng với các ghi chép cho thấy hắn hi vọng thế nào về việc giúp đỡ cho “quê hương mình”.

Trường hợp của Chi Mak cũng gây lo ngại không kém. Hắn bị bắt khi chuyển các bản vẽ hệ thống đẩy của tàu ngầm hạt nhân, hệ thống chỉ huy và kiểm soát hải quân Mỹ cho Trung Quốc. Vụ án của Mak là bài học đắt giá vì nó cho thấy lãnh đạo Trung Quốc đều đặn gửi danh sách các công nghệ tiên tiến mà nước họ đang cần cho các điệp viên. Những tài liệu bị hủy được FBI phục hồi minh chứng rằng Mak đã “tham gia nhiều hội thảo về các chủ đề đặc biệt” và quản lý chi tiết những nỗ lực moi tin gián điệp của hắn được kể đến gồm những công nghệ được quan tâm đặc biệt như “ngư lôi, các thiết bị điện tử của tàu sân bay, trạm bay từ trường được phóng từ không gian”.

Và đây mới là điều đáng sợ nhất của “điệp viên nằm vùng”: cả Mak và Chung đã âm thầm sống ở Mỹ hàng thập kỷ dưới dạng những công dân đã nhập quốc tịch. Hầu như không ai biết là họ có sứ mệnh phản bội lại đất nước đã cru mang họ và ăn cắp các công nghệ vũ khí tiên tiến nhất của Mỹ dâng cho kẻ thù.

Thật ra, các hình thức gián điệp này là tội phản quốc nghiêm trọng nhất, Mak và Chung lẽ ra phải lãnh án tử hình. Tuy nhiên, hình phạt đó chưa bao giờ được tuyên, và trong hệ thống tư pháp rắc rối của Mỹ, bản án cho các gián điệp Trung Quốc là quá nhẹ nhàng, họ chỉ lãnh án tương ứng 24 năm và 15 năm tù.

Điều này thật sự gây bối rối nhất cho chúng ta về hầu hết các vụ án gián điệp Trung Quốc trên đất Mỹ: Các quan tòa và hội thẩm đoàn Mỹ dường như không xem vấn đề là nghiêm trọng, họ không nhận thức là chúng ta đang trong một cuộc chiến tranh ngầm. Thật vậy, dần dần, các bản án tù cho các gián điệp Trung Quốc càng lúc càng nhẹ và không có tính chất răn đe bọn họ phản bội lại nước Mỹ. Chẳng hạn, trường hợp Kwon

Hwan Park nêu trên, hẳn lãnh một bản án nực cười – 32 tháng tù giam cho việc ăn cắp những công nghệ mà có thể đẩy mạng sống của các binh lính Mỹ và nhân dân các nước Nhật Bản, Đài Loan, Hàn Quốc vào vòng nguy hiểm.

Và ta hãy chú ý: không chỉ những người châu Á như Moo và Park, hay những người Mỹ gốc Hoa như Mak và Chung mới phản bội Hoa Kỳ, bán mình cho Trung Quốc. Vụ việc của Glenn Shriver thì sao?

Trường hợp của kẻ không đại diện tiêu biểu cho những người con vùng Grand Rapids, Michigan này cho thấy cách bọn Trung Quốc hung hăng có thể chiêu dụ các gián điệp nước ngoài ra sao. Shriver là sinh viên Mỹ du học ở Thượng Hải. Hắn rất cuộc đã cố gắng đột nhập vào CIA dưới sự điều khiển và mua chuộc của điệp viên Trung Quốc. Tội phản quốc trở nên rở rúng đến mức Shriver chỉ phải nhận một “cái đánh khề vào tay”: 4 năm tù giam.

⁸ Wall Street là trung tâm tài chính nước Mỹ, còn Main Street là thuật ngữ tương phản chỉ nền tảng sản xuất ra các sản phẩm vật chất. ND

⁹ Đặc điểm của radar sóng vô tuyến là không quét và nhận biết được những vật ở tầm thấp - ND

P.N. & G.A.

Nhóm dịch giả gửi trực tiếp cho *BVN*